

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

Warszawa, 9 kwietnia 2022 roku

Organizatorzy i Uczestnicy uroczystości
odsłonięcia i poświęcenia pomnika
śp. arcybiskupa gen. dyw. Mirona
w Monasterze
Zwiastowania Przenajświętszej Bogurodzicy
i św. Jana Teologa w Suprasłu

Szanowni Przedstawiciele Władz Państwowych i Lokalnych!
Ekszelencje, Wielce Czcigodni Księża Biskupi!
Przewielebni Kapłani i Zakonnicy!
Drodzy Państwo, Szanowni Zgromadzeni!

Tragedia smoleńska to wydarzenie bezprecedensowe w naszej historii. Ogromna strata, która na nowo uświadomiła nam, jak ważne są elity narodowe; jak wiele zawdzięczamy tym, którzy poświęcili się pracy na rzecz wspólnego dobra. W drodze do Katynia, podczas misji w służbie Rzeczypospolitej, zginął także śp. Miron, arcybiskup hajnowski, Prawosławny Ordynariusz Wojska Polskiego, generał brygady awansowany pośmiertnie na stopień generała dywizji. W duchownej posłudze i nauczaniu kierował się słowami Listu do Rzymian, który wybrał na swoje biskupie zawołanie: *Ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie*. Wzywał do pojednania człowieka z Bogiem oraz ludzi między sobą – mimo różnic i podziałów. Głosił też ideę pokoju jako międzynarodowego ładu, którego gwarancją są – z perspektywy historycznej – siły zbrojne przygotowane do wyrównanej walki w obronie swojego kraju. Z oddaniem sprawował funkcję najwyższego duszpasterza naszych prawosławnych żołnierzy oraz ich rodzin. Podkreślał znaczenie postawy moralnej wojska oraz najgłębszych motywacji, w imię których żołnierz przysięga *za sprawę (...) Ojczyzny w potrzebie krwi własnej ani życia nie szczerdzić*. Aktywnie zabiegał o rozwój Ordynariatu Prawosławnego. Niestety, części związanych z tym zamierzeń nie dane Mu było zrealizować do końca.

Arcybiskup Miron zapisał ważną kartę w historii Kościoła prawosławnego w Polsce. Był przełożonym monasteru św. Onufrego w Jabłecznej, doktorem teologii i wykładowcą w prawosławnym seminarium duchownym oraz biskupem hajnowskim uhonorowanym godnością arcybiskupa. Szczególnie mocno związany był z Ławrą Supraską. Jako jej przełożony zadbał o odbudowę i remonty obiektów klasztornych oraz przyczynił się do przywrócenia pierwotnego kształtu życia mniszego. Posługiwał również jako proboszcz przyklasztornej parafii. To tutaj, zgodnie z życzeniem Zmarłego, spoczęły Jego doczesne szczątki, i tutaj, na terenie supraskiego monasteru, staje dzisiaj monument ku Jego czci.

Gorąco dziękuję Panu Sergiuszowi Martyniukowi oraz pozostałym osobom zaangażowanym w tę cenną inicjatywę. Ufam, że u grobu Arcybiskupa Mirona oraz u stóp odsłanianego pomnika będą stale wspominane Jego życie i dokonania. Niech zawsze rozbrzmiewa tu modlitwa w intencji umocnienia chrześcijańskiej tożsamości oraz pokoju, bezpieczeństwa i wszelkiej pomyślności naszej Ojczyzny. Wszystkim Organizatorom i Uczestnikom dzisiejszej podniosłej uroczystości przekazuję serdeczne pozdrowienia.

Z WIERZAMI, BRAJNEM I SYMPATII